

5 cent.

La Lleu de Catalunya

ANY I. NÚM. 138

BARCELONA: DISSAPTE 20 DE MAIG DE 1899

EDICIÓ DEL MATÍ

DIARI CATALA D'AVISOS, NOTICIAS Y ANUNCIS
Redacció i Administració: Rambla de les Flors, 25.—Teléfono 152.
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
BARCELONA (Edició del vespre). 1 pta. al mes ESPANYA. 4 pts., trimestre
Paquet de VINTICINCH NUMEROS. 75 cèntims
Anunci, aquelles, remitida y reclama, a preus convencionals. Per l'edició del vespre s'admeten aquelles mortuaries fins a les sis de la tarda. Per l'edició del matí, fins a les dues de la matinada,

DON ANDREU PRATS Y SALA
FILL DE PALAMÓS
Ha mort cristianament
(E. P. D.)
Sa desconsolada esposa, fills (resents y ausents), filla, filles polítiques, net, germana (ausent), germana y germanas polítiques (resents y ausents), oncle polítich, cosins, nebros; demés parents y la rabió social Prats y Companyia (Basar de la Ensenyança), al participar a sos amics y coneguts tant dolor-sa pàrdua, los pregan lo tingan present en sus oracions y se servescan acudir avuy, dissapte, a dos quarts d'ouest del matí, a la casa mortuoria, Bruch, 122, per acompanyar lo cadavro a la parroquial església de Nostra Senyora de la Concepció y d'allà al Cementiri del Sud Oest.
No's convida particualment.

Arquitectura y Rédits (1)

A Paris, a Londres, com a Brussel·les y altres capitals estrangeres, ja fa algunes anys que se ha operat una reacció contra la tiranía del tiralínies, contra la rutina dreta, simbol estètic fins a cert punt, de la arquitectura moderna. La seua deixa deu deuressar carres tortuoses, sino que ab conciencia s'en projecten deu ab irregularitats de tota mena. L'aspecte de las vias urbanas preocupa, sino a tothom, al menys als que per se professen o aficionen, veuenous casas aspectos variats, armòniques y gràbables, ó monòtons, desequilibrants y desagradables; lleuix, en una paraula.

No fa gayre que un ministre francès, el Legués, ha recordat en una circular, la conveniencia de respectar la bellesa que molts accidents naturals ofereixen de las carreteras y camins, en los rius, en las muntanyas y que l'home taló ó massa plé de cobdicia, destrueix, sense cap respecte, trayentene, si'n treu, uns quins beneficis pera fer un mal que costa molts anys de treballs y dispendis laborar, si remey hi ha.

En molts ciutats no sols se preocupa del trassat de las vias, sino que també de la estructura dels edificis que les limitan y fins dels detalls de aquells, ornamentals en la construcció y també ab la decoració superior a tot art del home, com son les flors vivas, que pel deu animan y embelleixen la arquitectura y alegran la vida al interior interposant uns brillants matisos, l'estat de sos colors entre'l blau del cel y l'ull que en cada habitació, tant posa en relieu al pare de familia afanyantse en son treball de tots los dies, com al instantat ocios que s'aburreix al mitjà del dia complet d'nostres temps.

Esmetent aquestas coses aquí a la nostra ciutat, cert es que resulta parlar per parlar, aquí ahont mirada des de l'any la massa de la nostra edificació sembla una mesura sense mica de cuius, uniforme, aplanada, igual, pesada en una paraula, de la mateixa manera que els components de aqueixa massa distors per parts; cada carrer es també uniforme, friet y allusat sense accidents que li donguen vida ni moviment, sens cap aspecte que captivi, que atregui la mirada ni produeixi cap sensació com no sigui la del aburriment. La majoria de las casas que forman los carreteres son tant pobres y nules en caràcter com ella mateixos, especialment las edificacions de aquest siglo si n'exceptuem alguna que altra fabricada en los darrers anys, exemples de floable reacció que posan mes en relieu la miseria artística de las altres.

A la ciutat vella es clar que en part contribuit a tal resultat las disposicions

cions de las Ordenans municipals, inevitables si's vol, emprò reglament administratiu, y, com a tal uniformista, absolut y redactat ab tots los prejubics y rutinas propias del cas y exempt de complet de tota preocupació, di hemme, estètica. Per una part això; fixant alsarías y voladas, per altra, lo valor crescut del terreno y la fredor dels propietaris, genereformant los enunciats de las reglas de interès, tot plegat ha fet de nostra ciutat com a arquitectura, una aglomeració de construccions fredas y aixitas sense art, que ningú diria may fossin obra de descendents dels qui aixecaren fàbricas tant monumentals com la nostra Seu, Santa Maria, el Pi, Sant Just, Santa Agueda, la Diputació y lo que 'n resta de nostra Casa de la Ciutat. Contribueix a la escassetat monumental de Barcelona la caroncia quasi absoluta d'edificis públics que responden a necessitats especials y propias en cada cas y no obheint la seua construcció a càlculs de tant per cent, ofereixen aspectes característichs y per lo mateix diferents y en tot contrast amb la vulgaritat de la massa general de las casas de loguer.

En lloc del mon tant com a Barcelona, se fa mes necessari que per una y altre se procure embellir sa fesoma. Per part del Estat no cal ferse ilusions; per anys y anys continuaran aprofitant peros se serveys los anticis convents; y per anys y anys la nostra ciutat sembla a judicar per las edificacions de caràcter públich, que no pertany a Estat de cap mena, si per sort no tinguessin la Universitat, únic monument que devém als fondos generals d'Espanya.

Si alguna cosa pot ferhi algú, son las corporacions populars y tant y més que aquestas les simples propietaris. Anys enrera, alguns somnia truytats, tractavan de demanar al Ajuntament que estableís una concessió de preus anyals, a las fàxades millor construïdas y que més contribuissin ab sa belleza a la exornació de la ciutat. Mes, aquí ahont quan se tracta de questions d'aquesta mena, tothom fa'l sort, precupat solzament per lo que done resultats immediats, per devoció que tinguessen al art los que tal projecte imaginaren, tingueren també prou serenitat de jutjar per comprender la nulitat de la mostració dels difents materials tal com son, sino en la distribució dels variis costos del edifici, que al aixecar-se manifestan ab un moviment y varietat de que la línia dreta, inexorable, de la costum, no deixa mai apareixer.

No cal dir que la iniciativa d'en Guimard se redueixa no més que a suprimir de una vegada, com la lògica de bon constructor determina, tot lo fals y postis, al empleo rahonat dels materials, acabant ab aqueix empastifament de guixots, de marbres y pedras de perdiure ab que's fabrica tant avuy en dia, sino que en tots los detalls que admeten elements decoratius y ornamentals hi ha aplicat un criteri que tant respon al gust modern com a la tradició constituida per l'innombrable apelch que de bonas obres arquitectòniques d'altres temps conservan y respecten los francesos. Y

tres temps, y acabant d'una vegada ab lo rastre d'aquests ccessarisme clàssich que ab fórmulas més ó menys noves per fora, ha produbit sempre no més que pasticciós de coses vellas, interessants sols per l'estudi y respectable com tot lo mort.

Lo curiós del cas, lo succehit ab la donació d'aquests premis, es que no sols gaudemus en que'ns originari que s'ha singularizat en mitj de l'ensopidora monotonia de las més, sino que s'ha resolt al propi temps un problema econòmic. Bé podria ésser que sabentlo lo fet, aquí a la nostra ciutat, procedint al inversari al cercar la solució econòmica, als qui aixecaren fàbricas tant monumentals com la nostra Seu, Santa Maria, el Pi, Sant Just, Santa Agueda, la Diputació y lo que 'n resta de nostra Casa de la Ciutat. Contribueix a la escassetat monumental de Barcelona la caroncia quasi absoluta d'edificis públics que responden a necessitats especials y propias en cada cas y no obheint la seua construcció a càlculs de tant per cent, ofrecen aspectes característichs y per lo mateix diferents y en tot contrast amb la vulgaritat de la massa general de las casas de loguer.

Un dels artistas premiats darreralement, l'arquitecte H. Guimard, professor a l'Escola de les Arts Decoratives, per l'Ajuntament de Paris, ha fet *tabula rasa* de lo practicat fins avuy y fundant en los principis de que l'arquitectura deu naixer de las condicions de la necessita, suprimint tot lo inútil, pilastres, motlluras, cornises y faixas que sola la rutina ve repetint sense rabió ni motiu y empleant de una manera rahonada los materials que reclama la lògica del plan adoptat per expressar l'harmonia, la bellesa de cada hui, y qual resistència absoluta, la ciència ens ensenyá ab precisió. Portat per això, suprimit tot lo fals, mahón, padra ó fusta, ha trobat en Guimard efectes inesperats, imprevists, resultant lo conjunt de la seua obra, mogut y pintoresch, més ó menys digne d'aplaudiment, com a Art, emprò ben diferente de lo comú, ab aspecte especial que res té que veure ab la generalitat de las casas logateras y no solzament ab la desmostració dels difents materials tal com son, sino en la distribució dels variis costos del edifici, que al aixecar-se manifestan ab un moviment y varietat de que la línia dreta, inexorable, de la costum, no deixa mai apareixer.

No cal dir que la iniciativa d'en Guimard se redueixa no més que a suprimir de una vegada, com la lògica de bon constructor determina, tot lo fals y postis, al empleo rahonat dels materials, acabant ab aqueix empastifament de guixots, de marbres y pedras de perdiure ab que's fabrica tant avuy en dia, sino que en tots los detalls que admeten elements decoratius y ornamentals hi ha aplicat un criteri que tant respon al gust modern com a la tradició constituida per l'innombrable apelch que de bonas obres arquitectòniques d'altres temps conservan y respecten los francesos. Y

no sols això; l'accio del arquitecte ha penetrat al interior de las habitacions, no ja en la part de construcció sino també en los details de certs mobles propis a la destinació de cada una de ellás, destinadas algunas a estudis per artista.

Ara bé; cercant y obtenint la resolució d'un problema de carácter artístich, tingud logateras pera la seua arquitectura y essent ben construïda, los preus per habitació son de 700 ó 1.500 franchs, ben mòdichs per cert encara que la situació del inmueble se trobi allunyada del centre (en un barri extrem de Passy), y mentrels los propietaris d'aquest districte, logan ab dificultat lo complir de llurs cases traient una renda reduïda que va minvant tots los días, lo propietari de las edificacions projectadas y executadas per en Guimard, ha vist aumentar los ràdits del capital en ellas esmerat, pel sol fet d'haver fabricat una casa que per l'aspecte de son conjunt, per son tipus especial y per los details, atreu las mirades de tothom al singularizar-se entre la ensopidora nyonya que inspira las altres.

Per los que creuen que certas preocupacions y estudis no tenen cap importància en lo que toca a guanyar diners, que tots aqueixos ests y uts artístichs son *cebalots* més que altra cosa, propis de gent que no tenen sentit positiu de la vida y que no més somian y desvariejan, creyém que l'exemple del propietari de Passy pot esser profitós aquí a la nostra ciutat; donchs tot afavorint l'expansió y las aspiracions dels nostres arquitectes, que més de un no temen per fer lo que en Guimard ha fet a Paris, boy y resultantne un benefici pera l'Art no pot acreixir sa rendas que no segueixi lo camí vulgar de tothom, fent destacar una massa atractiva, bonica y original que alegría una mica algú que altra dels nostres carrossers, iguals, monòtons, aburrits, que fan perdre l'esperança de veure quelcom de nou, condemnant al que s'hi fixa a aburriment perpètu.

J. LL. PELLICER.

Notas políticas

Sainete electoral

Ja s'ha acabat el primer acte del sainete *La Regeneración* que ab tanta selecció y sentido jurídico està representant el Govern que presideix el Cató d'en Silvela. La escena final d'aquest primer acte, l'escriptori de las eleccions de concejals ha sigut d'allò més xistós.

Per lo que toca a Barcelona la bromha ha sigut considerable, y que de què no resulta verament *fin de siècle*; pero a última hora va faltar el cómic més conspicuo. Per més que se'i va buscar no van trobarlo enllot.

A dalt del estrado la imatge del doctor Robert a l'ombra d'una sinceritat inspirada pel castell del Castell Municipal que es en Gómez del Castillo, combinada ab els Planares y Casals y las ballenes de la selecció silvelista, que a la fi s'ha sortit més *Planares* enta-

Observatori meteorològich de la Universitat.—D. E. Lozano.—19 maig Horas d'observació: 9 matí; 8 de la tarda. — Baròmetre a 0 y al nivell del mar: 7643; 7635. — Temperatura: Mànima: 60,5 soi; 20,1 ombra. Mínima: ref.: 0,9; 12,9 ombra. Termòmetre Uso: 24,0; 22,8. — Pluja en 24 horas: 0,900 mm. — Aigua evaporada en 24 horas: 6,45; 6,0. — Graus d'humitat: 60%; 65%. — Vents: Direcció: SSO; 050. Velocitat per 1'': 28; 60. — Estat del cel: Despejat; Nevós. — Núvolos: Classe: Carreras: 0%; 0%. — Observacions particulars: Sortida del Sol: 4 h. 52 m. — Posta: 7 h. 1 m. — Lluna plena: Sortida, 8 h. 10 m. — Posta, 8 m. 5 m.

ra que's altres per lo que toca a escrivolis.

A baix tota una colla de reputacions electorals de primera classe armats de punta en blanc per embastir la sinceritat oficial en nom de la seva, qu'es una sinceritat ben provada. Pron que ho va dir al comensal la brega el leader dels de baix, a fi de que ningú se li devanté a dirlo: «Jo també he pecat, y ha pecat gravement en materia d'eleccions, però...» Bon exordi; no podia pas parlarse ab major sinceritat.

Tothom va quedar bé; però sobre tot, qui va fer lo paper d'estrass, de més confiança va ser el *castell* del Castell Municipal. Allí va proveir ab documents de tota mena qu'ell era l'am de l'auca de la farsa; que d'ell s'havia valgut silvelistas y pianistes pera burlar al doctor Robert, al venire que'l tal *castell* havia legrat ferse l'home de l'Alcaldia; allí van dirse, en fi, coses de tota mena de colors, coses pera fer excuirix a qualsevol poble que no estés ja tan acostumat com el nostre a tanta sinceritat.

No faltava sino qu'un ex-alcalde de Barcelona hagués sortit ab sa seva, y hagués trobat al «Noy de Tona» per portarla a la sessió, a la qual tenia dret d'assistir y de discursir en ella en rahò d'haver obtingut alguns votos pera regidor. Un discurs del «Noy de Tona» hauria sigut de molt efecte pera acabar el sainete. Y hauria estat molt en ca-racter.

Aquesix *castell* del Castell Municipal sembla que n'hi ha de proporcionar molts de disgustos al senyor Robert. Primer lo de las eleccions sinceres, després lo de las economías que sembla

que resulten tan sinceras com las eleccions del *castell*; que no veu qu'es de l'altra rassa, que diu ell?

HABILITATS del "Noticiero"

Per fi hem trobat la manera de desvetllar al *Noticiero*. Al diari d'en Mencheta ja l'hipodenir mil vegades que las seves *cuaresmalets* y els seus *fondos* fan riure; que nun vol parlar de coses séries ni hi té trassa; que cambia d'opinions més sovint que de camisa; que... en fi, de tot això ja poden dirlo lo que vulguin, que ni tant sols s'ho escolta; ja sab que cap dels seus llegidors hi busca en lo *Ciero* aquestas coses. Mos no li toquen la informació! Lo *Ciero* es el diario *mejor informado*. Lo seu director se fa ab tots els grossos: bisbes, ministres, capitans generals, etc., y tota li expliquen las seves caborras, y li demandan consells y li fan confidencias pera que los conti als llegidors dels seus diaris. ¡Calculin, ab això, si n'està de ben informat!

Donchs be, nosaltres, abans d'abrir, varem tenir la desgracia de tocar a la marina, de parlar de la seva informació, concretant un fet y demonstrant que de vegadas s'equivoca. Y ahir no surt ab un article valent, tremendo, com un guerrer que ve a rompre llansas per lo bon nom de la seva... informació.

Concretarem nosaltres un fet, compararem textos, yls del *Ciero*, pera contestarlos, s'endin per l'aire, parlan de separatisme, de catalanisme y de regionalisme, retreuen lo concurs del Líder, nos fan unes preguntas més malicioses... en fi, de tot, menos de lo que haurien de parlar. Es a dir, de parlar també parlar una mica, pero després de fer un canvi de mots y de desfigurar los fets, s'accontentan posant al senyor Silvela per testimoni de la seva veracitat.

No, Sr. de *el Noticiero*, no; concretém el dia y parlem com cal. Lo número del dia 12 deia:

«Ha afirmado también el señor Silvela que tanto el señor Mañé y Flaquer como los individuos de la Comisión del Fomento, como cuantos catalanes le han hablado escribe sobre el *REGIONALISMO*, le niegan importancia, asegurando que no llegan a cuatro docenas los que lo promueven todo.»

Y nosaltres, tenint a la vista una carta de don Albert Russiñol, deyan que no era cert que la Comisión del Fomento inspirada pel *castell* del Castell Municipal que es en Gómez del Castillo, combinada ab els Planares y Casals y las ballenes de la selecció silvelista, que a la fi s'ha sortit més *Planares* enta-

manifestacions qu'hem copiat, ó confe-sa que's va equivocar.

Això, quan se discuteix de bona fè, se contesta en concret y no... escamotiant paraules. En la edició del dia 12, parla de *catalanisme* y de *regionalisme*, en la edició d'ahir diu:

«Por lo que se refiere a lo que haya podido decir el señor Rusiñol al jefe del Gobierno, no hemos de entrar a discutirlo ni a examinarlo. Nosotros hemos dicho finíamente que tanto el señor Mañé y Flaquer, como la comisión del Fomento, han asegurado al señor Silvela, segùn el presidente del Consejo, que los que pro-mueven esas manifestaciones y *ALGARADAS SEPARATISTAS*, no llegan a cuatro docenas.

Comparin are nostres llegidors els dos textos y veurán com la bona fè no està a la altura de la informació del *Ciero*.

Mes, casi'n s'expliquen aquest escamoteig de mots y de concepcions ab qu'el *Ciero* vol dissimular la seva *inexactitud*. Si contestes concretament, ó bé té que admetre una falsetat en la seva informació, ó bé té que imputarla al senyor Silvela ó al senyor Russiñol. Aquest, es dels grossos a Barcelona; aquell, ho es a Madrid, per lo tant j'no' possibile: l'incensor de tots los poderosos ha de respectarlos com si fossin persones sagradas. Y, en quant al altre camí, qui parlarne! la honra del *Noticiero* es la informació, y la honra es intangible, més quan la informació v' de dret del senyor Peris Mencheta que jes clar ha sigut consultat pel quefet del Govern sobre siix del catalanisme.

Per lo demés, senyors del *Noticiero*, procurin no acostumbar-se gaire al procediment del escamoteig y de la sustitució... No fa molt temps de denjochs de mans ab aquellas paraules. Això, no està bé: non es de secudos homés, ni de infunzons de pro.

Procurin esmenar-se; parlin clar;

ayrà lo nom venerable, per tots los amants de les arts, de la sava que ha fet resplandir nostra adorada patria, lo nom del caudal del Llobregat.

Los socis sevors Pagès, Massó y Campeny, llegieren las poesías «Moç cantars» y «Fantasia», lo primer y lo «Rondar del Llobregat» y «Lo Gayter del Llobregat»; lo altre dos respectivament.

Donà fí l'acte a lo discurs de gracies per lo seyur president que fou molt aplaudit, com tots los altres sevors, per la numerosa y escullida concurrencia.

Di un confrare que varis agents de policia se presentaren al local de l'Associació democràtica-catalana «Catalunya y Avant», preguntant per la Junta, els quals que la formavan, y la lista de tots los individus de l'Associació.

Afegeix l'esmentat confrare que segons se desprèn d'algunes paraules dels agents, lo que aquells buscaven era los individus de las corporacions que s'adheriren al meeting demandant la revisió del procés de Montjuïc, y acaba lo discurs de referencia fent pressent que las garantias constitucionals no estan sospechias y tant de la llegitimidad de la visita.

Lo president de la Associació Democràtica Catalana «Catalunya y Avant» donarà avuy, es la non de la nit, en lo local de dita societat, l'assaders, 21 1.º, una conferencia pública, qual tema serà: «Qué es el catalanisme.»

Guanya marítim del Castell de Montjuïc.

Observacions meteorològiques

A sol exent, vent al SE, fresquit, cel clar y horitzó ab obaga. A las dotz del dia, Poma, t'fresh, circul ab nivols y horitzó clar. A sol Ponent, segueix lo temps del mateix modo, tranguel del SO.

Movement de barchos d'entrada de fosa.

Demont al E dos cortabos que venen en popa, però el ENE, y un bergantí que barcaven. Pel S, una corbeta que passa á llevant y una polaca goleta y dos paylebots que portan vibo al port, y al SO, una corbeta, un bergantí goleta y una balandra que venen en popa.

Vela Latina, sis falutxes per different rumb y tres que venen al port. Havent entrat d'nit ó matinada de Ponent, lo vapor «Ballesteros núm. 2» ab carbó mineral; del SE, lo vapor grec «Arrapao»; de Buenos Aires, a las cinquena del mati, lo vapor italià «Perseo» dels sevors Cannadell y Villaseca; de Liverpool, a las sis, lo vapor espanyol «Jacinta» dels sevors Serra y Font; de Palma, a dos quarts de vuya, lo vapor «Palma» dels sevors Moll y Coroninas; de Ponent, a las vuya, lo vapor «José Reina»; de Marsella, a dos quarts de onze, lo vapor «Italia» dels sevors Ibarra y companyia; de Ponent, a la una tala, lo vapor holandes «Ceres»; a Marsella, a las doce, lo vapor espanyol «Almirante» dels sevors Busquets y companyia; de Llavanera, una polaca goleta de Ponent, un bergantí goleta, una polaca goleta y una balandra espanyola de cabotatge; de Ponent, segueix lo corrent del port un vapor mercant dels dos pals.

Distancia navegada pels barchos que avuy han sortit

Fora d'heritor hi han los vapors següents: Lo vapor «Perseo» pera Génova, dels sevors Canalell y Villaseca; lo espanyol «Cabo San Sebastián» pera Bilbao dels sevors Ibarra y companyia; lo «América» pera Cartagena, dels francesos Villa Casanova; lo austro-húngar «Dolphin» pera Ponent; a llarga distància al SO, pera la Habana y escales, lo grandios vapor «J. Jover Serra» dels sevors Jover y Serra, y lo vapor italià «Nina» y surt per Palma lo vapor correu «Bellver» dels sevors eurela y Revilla.

INFORMACIÓ

telegràfica

y telefònica de

La Veu de Catalunya

Telegramas del Estranger

Vaga de carters

Paris, 19, 11 mati.

Lo president del Consell, ocupantse de la vaga dels carters, diugué que «ls empleats de la nació no poden negarse a prestar los serveys.

Lo Senat y el Congrés van aprobar aquellas frases de M. Dupuy.

Los soldats van repartir anit la correspondencia.

Se diu que per falta del correu son immensos los perjudicis que ha experimentat lo comers.

Pujan fins a 500 mil los periódichs y a 700 mil las cartas que ahir van arribar y devian ser repartides.

Arreglo favorable

Paris, 19, 11:15 mati.

Comunican de Londres que «l'ministre Coxe», parlant de la qüestió africana, ha manifestat la creença de que el President del Transvaal y lo Governador de Cap de Bona Esperansa, arribaran a una intel·ligència favorable a la prosperitat del país.

Desordres à Argel

Paris, 19, 12 tarda.

Dihuen d'Argelia, que al coneixes la absoluçion de M. Max Regis, se van producir novas manifestacions antisemites.

Los jueus que estaven prenent cafè en la «terrassa» del Café de la Bolsa, van ser atacats per la multitud, veutejose en lo cas de tenir que refugiar-se en l'interior del edifici.

Los manifestants allàvors van posar-se a halar la plassa en tò de buria.

La policia ha fet moltes detencions.

A la nit se va reproduir la manifestació contra'l Prefecte.

Absolucion de Max Regis

Paris, 19, 1 tarda.

Ab motiu de haver signat absent per lo Tribunal M. Max Regis, ahir nit se van fer manifestacions devant del Círcol Militar.

Los manifestants aclamaven a Drey-

fus y à Picquart, llostant alguns projectis.

Van resultar ferits dos paisans y dos oficials, un d'aquests grave.

Vaga acabada

Paris, 19, 3 tarda.

Anit lo subsecretari de Correus va enviar una carta-telegrama al domicili de cada carter, participant que si no entra avuy á la hora reglamentaria en funcions del seu empleo, seria separat d'aquest.

Aquesta matinada, excepció feta de 30 carters, han acudit tots á su habitació.

Los 30 esmentats han sigut revocats.

Necessita confirmació

Paris, 19, 3:25 tarda.

Lo general Ottis ha telegrafiat á Washington afirmando que abans de dues dies, que començaran a comptar des del proxim dimarts, serà dueño de las Corts dethen parlar poch.

Això s'interpreta en lo sentit de que com que'l Govern està format per unas quantas mitjançanes, lo volquer que los ministres no parlin es pera encubrir això la falta d'organización y d'inteligències que hi ha en lo partit conservador.

Aplech de notícias

Madrid, 18, 11:12 nit.

(Rebutas á tres quarts de tres del mati del dia 19).

Lo seyur Lerroux organisa un meeting pera demanar la reforma de les lleis qu'impermeiden la revisió del procés de Montjuïc, procurant que hi corrin los sevors Castellar, Pi y Margall, Salmerón, Ezquierdo y Iglesias y representants de totes las províncies que s'han interessat per la revisió.

Això se demostrarà lo injustament que procedeixen los cubans al expressar-se en aquells termes.

El Liberal,

Madrid, 19, 1:15 tarda.

Ocupantse de la conferencia de la pau diu que potser proporcioni alguna sorpresa, sobre tot á las nacions débils que no poden sostener los armaments que demanen las necessitats modernes.

Inglaterra, Rusia y l'Italia, se veuen amenassades per lo pauperisme y això potser fassi precis estableir un nou sistema pera resoldre los plets que tingen, entre elles, las nacions.

Aquesta rectificació ha sigut molt comentada.

— Al ministeri de la Guerra s'ha celebrat l'acostumada reunió, essent molt concorreguda.

A Castelló un individuu que va cridar: «Imperi Navarrer Reverter!» va rebre dues bastonadas d'un amic del ex-ministre, però, á son torn, rebé dues punyaladas del agredit, que li ocasionaren la mort.

— La Comissió del Foment ha plantejat la qüestió dels paquets postals en aquests termes:

Si pet, din, lo Govern establirá á aquest servay per son compte; en cas contrari's procurará de las empresas ferroviaries que l'estableixin, y encara, si això's impossible, den autorisar-se á una empresa particular pera son establecimiento.

Lo Govern establirà l'assumpto, que serà tractat en un dels pròxims Consells.

— S'ha reunit lo Jurat de l'Exposició de Bellas Arts, concedint los següents premis:

A la secció de pintura, primeras medallas: Menéndez Pidal y Pinazo.

Segonas: Pizarro, Martínez Ruiz, Díez, Olano, Bult, Vilaseca, Boñil, Carrero, Saenz, Vazquez, Francés.

Terceras: Godoy, Cabello, Abarzúa, Domínguez, Manini, Alvarez, Sala, Sanchez, Solá, Guinea, Legne, Ibáñez y Compte y Junyent.

Paisatge: primeras medallas: Bilbao, Segonas: Mir, Avendaño y Mayfren, Terceras: Buendía, Bermúdez Gil, Ibarra, Alba, Manero y Triadó.

Escultura: primeras: Mariner y Montserrat.

Segonas: Castaños, Campeny, Alsina, y Martín.

Terceras: Menéndez, Cabrera, Coster, Barceló, Figueiroa y Montróig.

— El Herald publica una interview ab'l Agoncillo, en la que aquest declara que'l govern espanyol no ha demonstrat que no va poder arribar al quartel del general Lawton.

Accidents marítims

Madrid, 19, 11 mati.

Nova York.—Telegrams de Manila, diuhuen que s'ignora'l parader del general filipi, Gregori Pilar.

Aquesta mafiosa que se'l creya ferit, ahir se'l va veure á unes quantas millas al Nord de Sant Isidoro.

Dos membres de la comissió filipiña, diuhuen que las autoritats filipiñas desitjan la pau á qualsevol preu.

Lo general Lawton està desconcertat per la marxa ràpida dels filipiños.

Aquinaldo, segons se diu, solitaria la pau abans de dos dies.

Lo Congrés havia nombrat una comisió que no va poder arribar al quartel del general Lawton.

Declaracions atribuïdas

Madrid, 19, 9:15 nit.

Dihuen de Paris: «Lo corresponent del Imparcial reproduchue las següents declaracions, que atribueix a Silvela:

— «La obra del Govern será econòmica, no política.

— «Aument tres milions se pagara mitjançant augment ingressos, imposant algun sacrifici als tenedors del Deute.

— «Tenedors Deute exterior pagaran poquissim.

— «Espanya únicamente deu soportar lo deu de sus desgracias y los deutes de Ultramar.

— «Estabilizarem impostos d'utilitat y dels sucores.

— «País es rich y pot pagar.»

En previsió d'un eclipse

Madrid, 18, 3:40 tarda.

(De la casa Marsans Rof)

4 per 100 Interior contat 2,95

 II de mes 62,05

 próximo 00,00

 Exterior 69,90

Deute amortisable 72,75

Cubas 1930 67,65

Cubas 1889 58,65

Aduanas 5 per 100 74,9

Philippines 5 per 100 101,5

Banca Tresor 101,10

Bank Espanya 413,60

Tabaco 271,53

Cambis si Paris 19,0

Curs del Interior a Madrid 63,90—63,95 y 63,00

Bolsa de Madrid

Madrid, 18, 3:40 tarda.

(De la casa Marsans Rof)

4 per 100 Interior contat 2,95

 II de mes 62,05

 próximo 00,00

 Exterior 69,90

Deute amortisable 72,75

Cubas 1930 67,65

Cubas 1889 58,65

Aduanas 5 per 100 74,9

Philippines 5 per 100 101,5

Banca Tresor 101,10

Bank Espanya 413,60

Tabaco 271,53

Cambis si Paris 19,0

